

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4002/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Месрур Шмрковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5455/19 од 17.01.2020. године, у седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5455/19 од 17.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5455/19 од 17.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 390/17 од 26.09.2019. године, утврђено је да је повучена тужба у делу којим је тражена накнада нематеријалне штете услед наружености и услед умањења радне способности у виду ренте. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, произашле из штетног догађаја 30.04.2015. године, солидарно исплате за претрпљени страх 60.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 120.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности 80.000,00 динара, са законском затезном каматом на утврђене износе од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца од досуђеног до траженог износа накнаде нематеријалне штете, за претрпљени страх до 120.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањене животне активности до 300.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у целини тужбени захтев за потраживање накнаде материјалне штете на име изгубљене добити због некоришћења приноса са пољопривредног имања и воћних засада за период од 30.04.2015. године, као дана повређивања, до 18.05.2017. године, као дана подношења тужбе, у траженом износу од 403.423,95 динара са законском затезном каматом од 11.07.2019. године, као дана вештачења па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка солидарно исплате укупан износ од 69.733,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5455/19 од 17.01.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, жалба тужиоца је одбачена у односу на став други изреке првостепене пресуде, као недозвољена. Ставом трећим изреке, приначена је првостепена пресуда у четвртом ставу изреке тако што су тужени обавезани да тужиоцу на име трошкова поступка солидарно исплате укупан износ од 82.715,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву које су дали нижестепени судови. У конкретном случају, реч је о потраживању накнаде нематеријалне и материјалне штете настале извршењем кривичног дела. Нижестепени судови су оценили да тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и за претрпљене душевне болове услед умањења животне активности, применом члана 200. ЗОО, и оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада, док је тужбени захтев за накнаду материјалне штете одбијен применом правила о терету доказивања. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака, а тужилац није доставио одлуке судова којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси у тумачењу и примени материјалног права у погледу досуђене накнаде нематеријалне штете. Због тога је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је тужба поднета 18.05.2017. године и да вредност предмета спора која износи 944.423,25 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија је одбачена као недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић